

İMAM ZEYNEL ABİDİN'İN(A.S)HAYATI

<"xml encoding="UTF-8?">

İMAM ZEYNEL ABİDİN'İN(A.S)HAYATI

İmam Zeynel Abidin (a.), babası Ali Bin Ebi Talib'in (a.) şahadetinden sonra imamet sorumluluğunu üstlenmiştir. İmamet, risalet'ten daha genel olan vâsiliktir. Peygamber efendimizin (s.a.a.) sorumluluğunu üstlendiği İslam yasalarını koruma ve onları insanlara bildirme görevi, o zaman diliminde imam Zeynel Abidin'in (a.) omuzlarında idi. Dolayısıyla, imam Zeynel Abidin'in (a.) hayatını okuduğumuz zaman iki noktayı göz önünde bulundurmak zorundayız:

İlk olarak: İslam yasalarının açıklanması Kur-anı kerim ve masum imamların (a.) hadisleri ile mümkündür. Ancak bu yasaların pratik hali (yaşanmış hali) masum imamların (a.) hayatlarındadır. Onlar, yaşayan İslam dinidirler. Dolayısıyla, onların hayatlarını okuduğumuz zaman bu marifet makamına sahip olmak zorundayız.

İkinci olarak: İslam yasaları peygamber efendimizin (s.a.a.) vefatından sonra çalkantı halinde olan deniz dalgalarının üzerinde yer almıştır. Peygamberimizin (s.a.a.) getirmiş olduğu şariat yasaları on üç halka ile karaya bağlanmış bir gemi gibi idi. Eğer halkalardan biri olmasaydı asla bize ulaşmayacaktı.

İlk halka, Fatıma Zehra (s.) halkasıdır. Peygamber efendimizin (s.a.a.) vefatından sonra, sorumluluğunu yerine getirmesi gereken ilk kişi Zehra (s.) idi. Hz. Zehra, kapısının arkasına gelmek ve o şekilde velayeti savunmak zorunda idi. Zulüm ile mücadele etmek zorunda idi.

Günümüze ve kıyamete kadar etkisinin sürmesi için, o günün sisteminin batıl bir sistem olduğunu aynı günlerde ortaya çıkarması gerekiyordu.

Zehra'dan (a.) sonra, sorumluluk Müminlerin Emiri Ali'nin (a.) omuzlarına yüklenmiştir. İmam Ali'nin (a.) islamı korumak için yapmış olduğu şeylerin hepsi, İslam dininin sağ salim bize ulaşması içindir. Hz. Ali'den (a.) sonra imam Hasan (a.), imam Hasan'dan sonra imam Hüseyin (a.), imam Hüseyin'den sonra imam Zeynel Abidin (a.)... yani sonunda imam Mehdi (a.)

sorumluluğu üstlenmiştir.

Onların hepsi kendi zamanlarında, İslam dininin korunması için gerekli olan şeyleri (canları da olsa) İslam yolunda feda ediyorlardı. Bu genel bir yasadır. Dolayısıyla, biz masumların (a.) hayatlarını okuduğumuz zaman ilk olarak islami nasıl yaşadıklarını anlamaktayız. İkinci olarak islami nasıl koruduklarını görmekteyiz.

İmam Zeynel Abidin'in (a.) hayatı konusunda şöyle nakletmişlerdir: O (a.), atası Ali (a.) ile birlikte on iki yıl yaşamıştır. Ali'nin (a.) şahadetinden sonra imam Hasan'ın (a.) zamanında on yıl ya da on iki yıl yaşamıştır. Babası imam Hüseyin'in (a.) şahadetinden sonra (üç ayrı rivayet) otuz üç, otuz dört veya otuz beş yıl yaşamıştır. Bu zaman dilimi içinde İslam dininin açıklanması ve korunması görevini üstlenmiştir.

İmam Zeynel Abidin'in (a.) bu zaman dilimi içinde neler yaptığını gözden geçireceğiz. İmam'ın (a.) çağındaki zalim halifeler şunlardır: Yezit Bin Muaviye, Muaviye Bin Yezit, Mervan Bin Hakem, Abdul Melik Bin Mervan. İmam Zeynel Abidin'in (a.) şahadeti Abdul Melik Bin Velit döneminde gerçekleşmiştir. Ve mübarek cesedi Baki mezarlığında amcası imam Hasan'ın (a.) yanına defnedilmiştir. İmam'ın (a.), imam Muhammet Bakır (a.) dışında on dört çocuğu daha vardı. Bu bilgiler imam Zeynel Abidin'in (a.) hayatının özetidir.

İmam Zeynel Abidin'in (a.) Yaşadığı Zamanı Tanımanın Gerekliliği

İmam Zeynel Abidin'in (a.) yaşadığı zamanı tanımak zorundayız. Nasıl bir dönemde yaşadığını bilmemiz gerekir. İslam dinini korumak için söylediği şeyleri söylemek zorunda mıydı? Eğer biz, imam Hüseyin'in (a.) zamanını bilmezsek, yani eğer Yezidi tanımazsak imam Hüseyin'in (a.) kıyamının ne için olduğunu anlayamayız. Aynı şekilde peygamber efendimizin (s.a.a.) niçin görevlendirildiğini anlayabilmemiz için peygamberimizin (s.a.a.) zamanını da tanımamız gerekir.

Osman, kendinden önceki iki halifenin aksine fetihlerden elde edilen ve Müslümanların Bey-tul Mal'ında olan şeyleri, akrabaları olan Ümeyye oğulları arasında bölüştürmüştü. Bu bölüştürme ve taksimin haddi hesabı da yoktu. Osman'ın döneminde fetihler en yüksek zirvesine çıkmıştı.

Bu fetihlerden bazıları şunlardır: İran, Mısır ve Şamat.

Bundan dolayı, İslam toplumunun içinde bir taraftan haddi hesabı olmayan zenginler bulunmaktaydı. Öte taraftan da çoğu kişi fakirleşmişti. Öyle bir fakirlik ki, bazı zamanlar akşam yemeği için yiyecek bir şeyler bulamıyorlardı. Bu dönem imam Zeynel Abidin'in (a.) zamanıdır. Medine halkı çok fakirleşmişti. İmam Sadık'ın (a.) hayatı konusunda dostlarından birinin şöyle naklettiğini okumuştum:

Bir gece imam Sadık'ı (a.) evinden omzunda bir çuval ile çıktığını gördüm. Dedim ki; Ey Allah Rasulü'nün oğlu! İzin verin, ben size yardım edeyim. Şöyle buyurdu: Bunu kendi omuzlarıma almam gerekir.

Sonra Sakifeyi Beni Saide'ye kadar gitti. İmam (a.) orada bulunan kişilerin her birinin yanına birer ekmek bıraktı. Onlar, uyuyacak yerleri ve yiyecek ekmekleri olmayan fakir kimselerdi. Dışarı çıkınca imama (a.) şöyle arz ettim: Onlar hakkı (imameti) tanıyorlar mı? Şöyle buyurdu: Böyle fakir olmalarıyla birlikte imameti de kabul etselerdi, evimin tuzuna varıncaya kadar her şeyimi onlar arasında bölüştürürdüm.

Bu bağlamda imam Zeynel Abidin'in (a.), imam Muhammet Bakır'ın (a.) ve imam Sadık'ın (a.) zamanları çok şaşırtıcı zamanlardı. Bir taraftan böyle bir fakirlik, öte taraftan da haddi hesabı olmayan zenginlikler vardı. Örnek olarak; Abdullah Bin Amr Bin As, yalnızca Taif'de bir milyon hurma ağacına sahipti. Ümeyye oğulları arasında işte böyle zenginler bulunmaktaydı. Öte taraftan da halkın arasında korkunç bir fakirlik vardı.

Bu dönemde, fakirliğe ilave olarak başka sorunlar da bulunmaktaydı. İran, Mısır ve Şamat'ın fethedilmesinden dolayı esir alınan köleler ve cariyeler zenginlerin evlerinde idiler. Hatta fakirler de, kendilerine İslami şeriat yasalarına göre davranmadıkları kölelere ve cariyelere sahiptiler. Bu köleler ve cariyeler sahiplerinin kötü ahlaklarıyla karşı karşıya kalıyorlardı. İşte bu dönem imam Seccat'ın (a.) dönemidir.

Başka bir konu da, bir grup hesapsız servetlere sahip olmalarından dolayı her zaman ayyaşlık, içki, kumar, şarkı, dansöz gibi çirkin işlerle uğraşıyorlardı. Mekke, Medine ve Taif şehirlerinde şarkı ve raks okulları bulunmaktaydı. Buralarda güzel cariyeleri (müvellidat ismi altında) Mekke, Medine ve Taif'de görev yapan halifelerin ve yöneticilerin sarayları için terbiye ediyorlardı. İmam Seccat'ın (a.) zamanında şarkı söylemek çok işlerlik kazanmıştı. Şarkı söylemek konusunda birçok destan bulunmaktadır. Onlardan birini şöyle nakletmişlerdir:

Güzel sesli bir kimse bir evin kapısına geldi. Çatının altında durdu. Şarkı söylemeye başladı. Çatının altı insanlarla dolup taştı. Hatta çatının üstüne de çıktılar. Çatının üstünde o kadar oturdular ki, nihayet çatı yıkıldı.

Yani bununla şarkıya ve boş şeylere çok önem verdiklerini anlatmak istemişlerdir. Ben İslam çağlarının hiç birinde toplum içinde fesadın bu derece yayıldığını hatırlamıyorum. Samerra şehri Mütevekkil zamanında buna benzer bir hale gelmişti. Ancak yine de bu kadar değildi. Orada fakir yoktu. Ancak burada, yani peygamber efendimizin (a.) şehri Medine'de fakir de vardı.

Zamanın Fesatlarına ve Sorunlarına Karşı İmam Seccat'ın (a.) Mücadele Yöntemi

İmam Seccat (a.) bütün bu bozuklukları onarmak zorunda idi. Bunun için acaba neler yapmıştır? O dönemde köleler ve cariyeler çoğalmıştı. Hesapsız ve değersiz savaşlarda esir alındıkları için insan hesabına alınmıyorlardı. İmam Seccat (a.) işte böyle bir dönemde yaşadığı için çok ağır bir sorumluluğu vardı. Başka bir buyruğunda imam Seccat (a.) şöyle buyurmaktadır: Mekke ve Medine'de bizi seven yirmi bir kişi yoktur.

Bu dönem, imam Hüseyin'in (a.) şahadetinden sonraki ilk dönemdi. İmam Seccat (a.) bunların hepsini özel davranışıyla onarmıştır. İmam Seccat'ın (a.) yaptığı işlerden biri şuydu:

Ramazan ayından sonra köle ve cariye satın alır ve evine götürürdü. İmam Seccat'ın (a.) evine gelen köleler ve cariyeler, aslında bir üniversiteye gelmekteydiler. Abdest almayı öğreniyorlardı. Namaz kılmayı öğreniyorlardı. İmam Seccat'ın (a.) gece ibadetlerini ve dualarını görüyorlardı. Yeni yıl başladığı zaman köleleri ve cariyeleri toplardı. Yazdığı suçlarını onlara okurdu.

Örnek olarak; Huzeyfe, sen şu işleri yaptın. Cariye kadın, sen şu suçları işledin.

Bütün suçlarını onlara söylerdi. Sonra şöyle derdi:

Bana söyleyin bakalım. Allah'ın bütün suçlarınızı bağışlamasını istemez misiniz?

Onları bir yıl eğitiyordu. İmam Seccat'ın (a.) evi üniversite idi. Köleler ve cariyeler, imam (a.) kendilerini özgür ettikten sonra Ehli-Beyt'i sevenler grubuna katılıyorlardı. İslam ilimlerini öğreniyorlardı. Hevese tapan, değersiz ve şarkı dinleyen yığınlar karşısında imam Seccat'ın (a.) dilinden Sahifeyi Seccadiye'yi dinliyorlardı. İmam Seccat (a.) bunları adam ediyordu. İmam

Seccat'ın (a.) evi adam yetiştirme fabrikası idi.

Peki, fakirler konusunda neler yapıyordu? Tarih kitaplarında şöyle yazmaktadır: Fakirler her gece imam Seccat'ın (a.) gelmesini beklerlerdi. İmam (a.) gece yarısı geldiği zaman şöyle derlerdi: Ebul Harb geldi.

Kapının önünde dururlar ve onun gelmesini beklerlerdi. Bu fakirlerin çoğu da ensardan idi.

Gelirdi, omzunda taşıdığı yükü onlara verirdi. Yükün içinde ekmek ve un... vardı. Gerekli olduğunu bildiği şeyleri de getirirdi. Hatta bazen altın bile verirdi. Bununla cömertsizlikleri tedavi ediyordu. Onlar her gece kendilerinin ihtiyaçlarını gidermekle görevli olan kişinin kim olduğunu bilmiyorlardı.

İmam Seccat'ın (a.) vefatından sonra kesilen yardımlarla birlikte onun kim olduğunu anladılar.

Yirmi beş defa hacca gitmiştir. Bir defa bile devesine kamçı ile vurmamıştır. Bunların hepsi duyulmaya değer şeylerdir. Ancak bizler, yalnızca masum imamların (a.) mucizelerini anlatmak istiyoruz. Ben mucizelerini anlatmayalım demiyorum. Bize şefaet edecek olanlar onlardır.

Ancak Kur-anı kerimde Nuh (a.) ile İbrahim'in (a.) hayatlarını okuyunca nerede dünyaya geldiklerini, nerede dünyadan gittiklerini söylememektedir. Kur-anı kerim onların yaşamlarını açıklamaktadır.

Örnek olarak İbrahim'in (a.), ilahlık iddiasında bulunan bir kimseye (nemrut) karşı davranışları bakınız nasıl idi.

Bizler, kur-anı kerimde hayatları anlatılan peygamberlerin fikrîsel mücadelelerini öğrenmek zorundayız. Aynı şekilde masum imamların (a.) da fikrîsel mücadelelerini bilmemiz gerekir. Özellikle bize daha yakın olan imamların yöntemlerini çok daha fazla incelemek zorundayız.

Ancak bizler, her zaman mucize nakletmek ve onlardan ihtiyaçlarımızı istemek peşinde koşuyoruz.

İmam Rıza'yı (a.) ziyaret etmeye gidelim ve... Ben bunlar doğru değildir demek istemiyorum.

Ancak onlar bu işler için gelmemişlerdir. Onlar, bizim imamlarımız ve önderlerimizdir.

Dolayısıyla, onlardan yaşam şeklini öğrenmek zorundayız.

Şimdi konumuza geri dönüyoruz. Benim, imam Zeynel Abidin'in (a.) çağında gördüğüm en çirkin şey, (bizim çağımızda batı ülkelerinde görülmektedir.) kadınların gösterilmemesi gereken yerlerini göstermeleridir.

O dönemde, Amr Bin Ebi Rabia adında bir şair vardı. Her zaman kadınlar konusunda şiirler söylerdi. Ümeyye oğullarının kadınları, bu şairin kendileri hakkında şiir söylemesini ve böylece meşhur olmayı çok istiyorlardı. Durum çok bozulmuştu. Hatta hac bölgesi de bunlardan nasibini almıştı. Ümeyye oğullarının meşhur kadınları hac törenlerine geliyorlar ve Amr Bin Ebi Rabia ile karşılaşp kendileri hakkında şiirler söylemesi için acayip şeyler yapıyorlardı. Şiirlerden biri şu içeriktedir:

Kendimi o kadar kaybetmişim ki, şeytan taşlarken yedi taş mı, yoksa sekiz mi attım,
karıştırmışım.

Sonra kendini şaşırtan kadının ismini de söylerdi. Aynı kadın ya da başka bir kimse söylenen şiiri insanlar arasında yayardı. Ve bunu kendileri için bir övünç sayarlardı.

İmam Seccat'ın (a.) dönemindeki Müslümanlar son derece bozuk bir halde idiler. İmam Seccat (a.) bunları tedavi etmek zorunda idi. Medine kadınları kendilerini göstermek ve meşhur olmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Şöyle nakledilmektedir:

Medine'ye bir tüccar geldi. Satmak için siyah ipekten olan başörtüler getirmişti. Ancak hiçbir kimse satın almadı. Tüccar çaresiz kalmıştı. Arzularına yenik düşen bir adamın mescitte ibadet ettiğini görünce onun yanına gitti. Ve bu durumu ona şikâyet etti. O da ibadet etmeyi bırakarak içki ve eğlence elbisesini giydi. Sonra şöyle bir şiir söyledi:

Başında siyah ipekten örtü olan kadına söyle.

İbadet eden kişiye ibadetini terk etmesi için ne yaptı acaba?

Bu şiirden sonra, Medineli kadınlar okunan şiirin ölçütü olabilmek için siyah ipekten olan başörtüleri satın aldılar.

Bu, imam Seccat (a.) döneminin Medine'sidir.

İmam Seccat (a.) bu konuda neler yapmıştır?

1-Dua ile Yapılan Mücadele

İmam Seccat (a.), peygamberimizin (s.a.a.) kabrinin yanına giderek Sahifeyi Seccadiye'yi okur ve ağlardı. Bu durumu duyan ve gören herkesin hali değişirdi.

2-Öğrenci Yetiştirmek

Köle ve cariyeye azat ederek uygunsuz olan şeyleri düzeltiyordu. Köleler ve cariyeler, imam Seccat'ın (a.) evinden çıktından sonra da Ehli-Beyt'i sevenler olarak kalıyorlardı. Onları özgür bırakarak Ehli-Beyt mezhebini yayıyordu.

İmam Bakır (a.) ve İmam Sadık (a.) bu fırsattan yararlanarak rivayet ve hadis nakletmişlerdir.

Özgür bıraktığı köleler ve cariyeler ile imam Bakır (a.) ve imam Sadık (a.) için öğrenciler yetiştirmiş oldu. Bizi seven yirmi kişi yok dediği Mekke ve Medine halkı içinde öyle kimseler yetiştirmiştir ki, Mekke'de Hişam Bin Abdul Melik hilafet sisteminin adamları ile birlikte Hacerul Esvet taşına elini sürmek istediği zaman, tavaf halinde olan halk onun gidip elini sürmesine izin vermemişti.

Ancak zayıf bir genç gelince bütün halk kenara çekilmişti. Genç, çok rahat bir şekilde gitmiş ve Hacerul Esvet taşına elini sürmüştü. Hişam, o genci tanımaktaydı. Medine halkı ona şöyle sordu: O kimdir, bilir misin? Hişam dedi ki: Onu tanımıyorum. Hâlbuki çok iyi tanıyordu. Ancak söylemek istemiyordu. Çünkü o genç, Ali Bin Ebi Talib'in (a.) oğlu idi. O genç, imam Zeynel Abidin (a.) idi. Ancak Hişam dedi ki: Ben onu tanımıyorum. Orada bulunan şairlerin padişahı Ferazdak ayağa kalkarak şöyle dedi:

Batha ve Vata onu tanır.

Ev , Hil ve Harem onu tanır.

O, bütün kulların en hayırlılarının oğludur.

O, âlemin Taki'sidir, Naki'sidir, Tahir'idir.

İmam Seccat (a.) böyle yöntemlerle ve köleleri özgür bırakmakla Ehli-Beyt dostu yetiştiriyordu.

Medine'de, herkesin imam Bakır (a.) ve imam Sadık'ın (a.) öğrencisi olacak oranda Ehli-Beyt dostu çoğalmıştı. Eğer imam Bakır (a.) ve imam Sadık'ın (a.) dört bin öğrencisi olduğunu duyarsanız, bu öğrencilerin imam Zeynel Abidin'in (a.) yetiştirmiş olduğu öğrenciler olduğunu hatırlayınız.

İmam Hüseyin'in (a.) şahadetinden sonra, Yezit Medine halkına ikramda bulunmak istedi.

Medine valisine şöyle dedi: Şehrin ileri gelenlerinden birkaç kişiyi Şam'a gönderin. Ebi Hanzala'nın oğullarından on kişi gitti. Yezit'in kendisini gördüler. Şarap, kumar ve... ahlaki bozuklukların hepsi orta yerde açıkça yapılmakta idi. Onlara para verdi. Hanzala'ya on bin dirhem ve çocuklarına da sekiz bin dirhem verdi. Onlar Medine'ye geri döndüler ve şöyle dediler:

Biz bu paraları Yezit ile savaşmak için aldık. Biz, çocuklu analarla evlenen bir kişinin yanından geldik...

Paraları gerekli yerlerde harcadılar. Bir ordu oluşturdular. Zaten Medine halkı da savaşmak için hazır idi. Ümeyye oğullarının bu ordu karşısındaki yapmış olduğu ilk iş Medine'yi terk etmek oldu. Mervan, Abdullah Bin Ömer Bin Hattab'ın yanına gelerek şöyle dedi: Eşimin ve çocuklarımın sizin evinizde güven içinde kalmalarına izin verin. Abdullah şöyle dedi: Hayır. Ben korkuyorum. Kabul edemem.

Sonunda imam Seccat'ın (a.) yanına geldi. Ümeyye oğullarının esir aldığı Zeynep (s.), Ümeyye oğullarını kendi evinde konuk ediyordu. Ümeyye oğullarının kadınlarını imam Seccat'ın (a.) evine getirdiler. Medine ayaklanması yatışınca kadar imam Seccat (a.) onları korudu.

3-İmam Seccat'ın (a.) Uydurma Rivayetlere Karşı Mücadelesi

Muaviye, Müminlerin Emiri Ali'ye (a.) karşı düşman oluşturmak için çok zahmet çekmişti. Ali'ye (a.) karşı birçok yalan hadis uydurmuştu.

Merhum Şerefuddin, Ebu Hureyre konusunda şöyle yazmıştır: Muaviye, sahabeyi müminlerin Emiri Ali (a.) aleyhinde hadis uydurmaları ve nakletmeleri için zorluyordu. Ebu Bekir, Ömer, Osman, Muaviye ve Yezit döneminde ortaya çıkan bütün hastalıkları, imam Seccat (a.) tedavi etmişti.

Belki de henüz imam Seccat'ın (a.) yapmış olduğu işlerin yarasını anlatmadık. Medine halkının tamamı imamın dostu olmuştu. Hakkı açıkça görünce işte böyle saygı göstermeye başlamışlardı. Bu bağlamda, bu dönem imam Seccat'ın (a.) dönemi idi.

İmam Bakır'ın (a.) dönemi ve imam Sadık'ın (a.) dönemi de islamı geri getirme dönemi idi. Dört bin kişi, "Cafer Bin Muhammet Es-Sadık (a.) şöyle buyurmuştur."demektedir. Bu dört bin kişiyi, imam Seccat (a.) yetiştirmiş idi. Medine'nin durumunu değiştirmişti. Halkın durumunu, peygamberin (s.a.a.) Ehli-Beyt'i ile değiştirmişti. İmam düşmanı olan bütün Müslümanları, Ehli-Beyt dostu yapmıştı. Bunlar imam Seccat'ın (a.) yapmış olduğu hizmetlerin yalnızca bir kısmıdır.

Küçük bir cariye, imam Seccat'ın (a.) abdest alması için ibrik getirmişti. İbrik, imamın (a.) yüzüne çarptı. İmamın (a.) yüzü yaralandı. İmam (a.) başını kaldırıncı küçük cariye şöyle dedi: Onlar öfkelerini yutarlar. İmam (a.) şöyle buyurdu: Öfkemi yuttum. Küçük cariye dedi ki: Onlar insanları bağışlarlar. İmam (a.) şöyle buyurdu: Seni bağışladım. Küçük cariye dedi ki: Allah iyilik edenleri sever. İmam (a.) şöyle buyurdu: Git, sen Allah yolunda özgür oldun.

İşte bu da imam Seccat'ın (a.) davranışlarından biridir. Bir gün imamın (a.) akrabalarından biri (imamın amcasının oğlu) imama kötü sözler söyledi ve gitti. İmam (a.) yanında oturan dostlarından birine şöyle dedi: Gel, gidelim. Bak, onun cevabını nasıl vereceğim. O adamın evine giderek kapısını çaldılar. O adam imam Seccat'ın (a.) kendisiyle tartışmaya geldiğini sanarak öfkeli ve sinirli bir şekilde kapıya geldi.

İmam Seccat (a.) şöyle buyurdu: Şunları söylemek için geldim; Eğer sizin söylediğiniz şeyler doğru ise Allah beni bağışlasın. Yok, eğer söylediğiniz şeyler doğru değil ise Allah sizi bağışlasın.

O adam şöyle dedi: Hayır, Ey Allah Rasulü'nün oğlu! Benim söylediğim şeyler yanlış idi. Beni bağışlayın.

İmam Seccat (a.) hayatının tamamında kölelere, cariyelere ve öteki insanlara karşı işte böyle davranmış idi. Ebu Bekir, Ömer, Osman, Muaviye ve Yezit'in yıkmış olduğu şeyleri, İmam Seccat (a.) onarmıştı. Ehli-Beyt dostu yetiştirmişti. İmam Bakır (a.) ve imam Sadık (a.) da onlara din öğretmişlerdir.

İslam yasaları, peygamber efendimizden (s.a.a.) sonra denizde dalgaların üzerinde çok tehlikeli bir durum ile karşı karşıya kalmış bir gemi gibi idi. Bu gemi bir zincir ile karaya bağlanmış idi. Bu zincirin on üç halkası vardı. Eğer onlardan biri olmasaydı, İslam dini bize ulaşmayacaktı. Bu gün halkalardan biri olan imam Seccat (a.) hakkında anlattık. Salât Muhammet'e ve soyuna olsun.

Yazar: Ayetullah Seyit Murtaza ASKERİ

Çevirmen: Mahmut ACAR

Rabbi, İbrahim'i bir takım kelimelerle imtihan edince, o da onları tamamlayınca dedi ki: Ben seni insanlara imam yapacağım. Dedi ki: Soyumdan da... Dedi ki: Benim ahdime zalimler erişemez.

(Bakara/124)

Bu benim yaptığım bir benzetmedir.

Sakifeyi Beni Saide; Mescit gibi bir yerdi. Arap kabileleri orada toplanırlardı.

Omzunda çuval taşıyan adam demektir.

Kur-anı kerim onun hakkında şöyle buyurmaktadır: Yüce Allah kendisine (nemruta) mülk verdiği için gururlanmıştı. Dolayısıyla İbrahim ile Rablik konusunda tartışmaya kalkıştı. İbrahim'in nasıl mücadele ettiğini bilmek istiyorum: Hz. İbrahim ona Rabbin yasa düzenleyici olduğunu söylemektedir. Peygamberlerin mücadelesi de zaten yasa düzenleme konusunda olmuştur.

Yani mücadele, yasaları kim düzenlemesi gerekir konusu üzerinde olmuştur. Hz. İbrahim şöyle dedi: Yasaları öldüren ve diriltten yani yaratan kişi koymaktadır. Aynı sözleri Musa (a.) da fıravuna karşı şöyle söylemiştir: Dedi ki; Ey Musa! Sizin Rabbiniz kimdir? Dedi ki; Bizim Rabbimiz her şeyi yaratan sonra onu doğruya ileten kimsedir... Yaratan yasa düzenlemek zorundadır.

Hz. İbrahim şöyle dedi: Benim Rabbim öldüren ve diriltten kimsedir. Nemrut şöyle dedi: Bu işi ben de yapabilirim. Sonra adamlarına emir vererek zavallı bir adam getirtti. Onun boynunu kestiler. Sonra dedi ki: Bu adam canlı idi. Şimdi öldü. Onu öldüren ben idim. Başka bir adam getirdiler. Bu adam ölüme mahkûm olmuştu. Onu özgür bırakarak şöyle dedi: Ben diriltirim ve öldürürüm.

Eğer onun karşısında biz olsaydık, onunla mücadele ederek şöyle derdik: Bu diriltmek ve öldürmek değildir. Ancak peygamberlerin mücadeleleri başka idi. Şöyle dedi: Allah güneşi doğudan getirir. Sen onu batıdan getir... Yani eğer âlemlerin Rabbi sen isen güneşin yörüngesini değiştir bakalım.

Mekke'de bir yer adıdır.

Mekke'de bir yer adıdır.

Kabe

Mekke'de bir yer adıdır.

Mekke'deki hac bölgesi

Çok takva sahibi kimse

Seçkin özel kimse

Pak ve termemiz kimse

R.K. Nakşı Aîşe Der Tarih

Al-i İmran: 134

Bir önceki kaynak

Bir önceki kaynak